

88

1. Prze - by - wam na o - bczy-źnie, a

świat ten nie zna mnie; pro - wa - dź ku o -

jczy - źnie mnie wie - rnie rę - ce Twe.

Na ka - żdym przy - krym kro - ku Cię

wi - dzę wia - rą mą, Twój ślad wi - do - czny

o - ku, jak sze - dłeś ście - żką tą.

2. Czy twardą drogą zdążam,
zmęczonym czując się,
za Tobą wciąż podążam,
bo w łasce wieszysz mnie.
Gdy strudzą się me nogi,
wytchnienia jest mi brak,
mam w sercu pokój błogi,
Tyś mym spoczynkiem wszak.
3. Choć szatan swą chytrą siłą
używa słabość mą,
lecz Ty mi swą bliskością
zwycięzać dajesz go.
Pokarmem i napojem
i źródłem jesteś sam.
Zliczyłeś włosy moje,
czyż trwożyć się tu mam?